

Hoofdstuk 1

'Chep, houd je mond,' riep Fleur naar de zesjarige zwart-witte bordercollie die voor de dichte buitendeur stond te blaffen.

Chep keek achterom naar zijn baasje en liet zich met een zucht terug op de mat vallen.

Fleur richtte haar aandacht weer op de draaischijf waarop een fraai gevormde vaas stond. De afwerking vergde al haar concentratie. Eén verkeerde beweging met de spatel en de vaas was verpest. In ieder geval in haar ogen. Ieder ander zou hem nog steeds bijzonder fraai vinden, maar zij streefde naar perfectie.

Opnieuw begon de hond te blaffen. Fleur schrok daar zo van dat de spatel waarmee ze motieven maakte, uitschoot en het patroon verknalde. 'Wel ver... Chep! Kijk nou wat je doet!'

Dit keer stopte Chep niet met blaffen, maar sprong als een dolle voor de deur op en neer.

Boos omdat de vaas nu absoluut mislukt was, stond ze op. Fleur pakte de hond bij zijn halsband en trok hem met een ruk achteruit. 'Zul je nou stil zijn, maf beest. Jouw geblaf kost me een dag werk.' Ze wist echter ook dat Chep meestal niet voor niets aansloeg. Dat deed hij alleen als er iemand voor de deur stond. Fleur deed open en zag een man met opgeheven arm, alsof hij op het punt had gestaan te kloppen, voor zich staan. Hij keek haar verwonderd aan.

Chep staakte zijn geblaf nu zijn doel was bereikt. Met zwaaiende staart begroette hij de vreemde.

'Dat moet telepathie zijn,' mompelde de man. Zijn ogen gleden over de gestalte van Fleur.

Die blikken vond ze niet prettig, brutaal zelfs en beschermend vouwde ze haar armen voor haar borst over elkaar. 'Niks telepathie, gewoon een hond met een goed gehoor. Wat kan ik voor u doen?' antwoordde ze iets te bits om beleefd te zijn.

'Dat ligt eraan. Bent u Fleur Doornslag?'

'Dat ben ik inderdaad.'

'Dan heb ik u gevonden.' Hij stak zijn hand naar haar uit. 'Justin Mars.'

Fleur toonde hem haar vuile handen. 'Wat brengt u hier, meneer Mars?'

'U en uw werk.' Hij keek haar glimlachend aan.

Fleur nam de man onderzoekend op. Daarvoor moest ze wel een stukje omhoog kijken. Dit was geen man die voor een workshop kwam. Dat zag ze al meteen. Een keurig verzorgd kapsel, geen haartje zat verkeerd. Dikke wenkbrauwen boven een paar donkere ogen die haar met een intense blik opnamen. Op zijn wangen en kin lag een zweem van een baard. Niet zo een die zorgvuldig niet geschoren werd, maar echt een zware baardgroei die voor het goed zijn twee keer per dag geschoren moest worden. Had hij ook zo veel haar op zijn armen en zijn borstkas? vroeg ze zich meteen af.

Foute gedachten, riep Fleur zichzelf weer tot de orde, blijf even bij de les!

Hij was gekleed in een spijkerbroek en een colbertje. Nonchalant en toch netjes. Een wit overhemd liet zijn door de zon gebruide huid nog beter uitkomen. De vermakelijke glimlach die een regelmatig gebit blootlegde, vertelde haar dat hij wist dat ze hem bestudeerde. Meteen steeg het schaamrood haar naar de kaken. Wat bezielde haar om een man zo te bekijken? Hoewel, dat had hij het toch ook bij haar gedaan?

'Ik zou het fijn vinden om met u van gedachten te wisselen over het tentoonstellen van enkele van uw werkstukken,' legde Justin Mars zijn komst uit. 'Een tentoonstelling zegt u? Waar, wanneer en wat?' Fleur maakte een gebaar met haar hand dat hij binnen kon komen. Chep liep voor haar uit en ging op zijn kussen liggen, zijn ogen gericht op de vrouw die hij...